

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Sildig Opvaagnen (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 84. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515388793456/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

veed det: siden hiin Nat er jeg Deres for evig; jeg har faaet et nyt Hjerter, en ny Sjal. Jeg er aldeles forandret; mine Tanker, mine Ønsker, mine Længsler have kun eet Maal – Dem, Dem elskede, tilbedede Mand! O! had mig ikke! foragt mig ikke! Det er ikke Sandse- lighed, som drager mig til Dem; nej! reen skal min Kjerlighed være; men tale med Dem: maae jeg, for at udøse mit kvalfulde Hjerter, for at afbede en Brøde, for hvilken Skjæbnen alene maae staae til Ansvar. Jeg veed ikke hvad jeg skriver – Klokken 11 i Aften venter jeg Dem – min Mand er paa Landet – forbarm Dem over

den ulykkelige ***»

»Hemmelighed« lød det tredje, men i Tiden formodentlig det mel- lemste »er Livsprincipet i Kjerlighed; uden denne raangler Myrthen baade Rod og Top. Dersom Nogen vidste, at jeg elskede Dig, dersom Du var min ægteviede Mand; ja, jeg troer, at det Umulige, blev vir- keligt. Men hvilket Tempel for vore lønlige Glæder! et Pulterkam- mer, fuldt af Commiskjoler og Blaarlærred! – I Aften rejser Manden til P*. Kl. 11 ere Alle tilsengs undtagen hun, der venter Dig med brændende Hjerter. Solen staaer først op Kl. 7. Ah! der er længe til, in- den jeg siger: Frantz! Frantz! Steh auf! der Morgen graut.«

Da jeg var færdig med Læsningen, og det sidste Brev faldt ud af min skjælvende Haand, rejste L* sig, greb mig i Skuldrene, og spurgte med et gjennemborende Blik: »Naa, gode Præstemand?»

»Hvorledes« sagde jeg »ere disse Breve komne i deres Hænder? ere de ogsaa ægte?»

»Saa ægte« raabte han, »som *cortex peruviana selecta*; men ikke fuldt saa gavnlige for Sundheden, og jeg har dem directe fra Hr. Galanen selv.«

(Den ulykkelige Frue H* fortalte mig siden, hvorledes det var gaaet til. Da Doctoren om Eftermiddagen var kommen igjen, for at see til den Syge, begyndte denne atter at phantasere, og det endnu ty- deligere end tilforn; tilsidst havde han befalet hende – som han be- standig antog for Doctorinden – at bringe ham en vis Skuffe af Cha- toilet; i Skuffen var en dobbelt Bund; ved at trykke paa en Stift var den øverste sprunget op, og Brevene komne tilsyne; han havde flyet hende Samme med de Ord: »Der Elise! har Du dine Breve! riv dem istykker, eller brænd dem!« Hun sønderrev nogle andre Papirer, gik hen bag hans Seng, og læste Biletterne. Ikke længere sig selv mægtig,